

pose

12

2014- XV. ročník

Milý čtenáři, milá čtenářko,

Těšíte se na Vánoce? Apoštol Pavel ve svém dopise filipským křesťanům píše: „Radujte se v Pánu vždycky, radujte se. Pán je blízko.“ Myslím si, že radost nám nikdo nemůže předepsat. Obzvlášť jestli jsme se zabydleli v beznaděži, v nespokojenosti, ve veškerém utrpení světa. To si to apoštolovo slovo k nám bude prorážet cestu asi velmi těžce. Ale současně platí, že čím více prožíváme strach nebo nespokojenost, tak tím více toužíme po radosti a pokoji, obzvlášť v adventu a o Vánocích. Nechme se tedy apoštolem povzbudit, protože i když toho musíme mnoho snášet, i když toho na sobě mnoho neseme, v našem nitru jsou síly, které mohou růst, vyrůst a pozvednout náš život. Apoštol Pavel také prodělal ve svém životě leccos. Když psal zmíněný dopis,

tak byl ve velké nouzi. Seděl ve vězení a budoucnost měl opravdu nejistou. Ale on si je jist tím, že Pán je blízko. To je živá a důležitá naděje. Proto je apoštol Pavel tak silný ve svém nadšení. Radujte se! To je přece adventní poselství: Pán je blízko! Bůh se stává člověkem a přichází do našich lidských souvislostí. On přijde i k nám. Vstoupí do našich zranění a uvidí naše jizvy, které nám život připravil. Přijde, aby nám byl hodně blízko, protože nám důvěřuje a spoléhá na nás. A chce, aby to tak bylo po všechny dny našeho života a aby se náš život podařil. Přeji nám všem, ať nás ta radost dostihne, ať na nás dosáhne. A my se můžeme nadšeně sdílet s druhými, že Bůh se nám dává poznat a my Ho můžeme zakoušet.

Jana Rumlová

V polovině listopadu jsme si připomněli Sametovou revoluci. Připomněli celostátně i olomoucky. Ale nemluvili jsme o revoluci, jak jsme ji prožili v našem kostele. Aspoň krátce: Jenda Nohavica už 28. října vyvěsil na věž československou vlajku, což bylo v očích tehdejší vrchnosti pohoršlivé a v té době i nebezpečné. A když přišly listopadové dny studentské stávky a připojila se také Univerzita Palackého, zapojili jsme se i my. Tedy především studenti z naší mládeže v čele s farářem. Půjčili jsme jim spacáky pro noci v okupační stávce, pomáhali s prepisem prohlášení a hesel, s jejich roznášením a vyvěšováním, a protože i stávkující studenti museli jíst, pekly se pro ně buchy a nosilo jídlo. A samozřejmě modlitby za svobodu pro celý národ!

Je to 25 let, neuvěřitelná doba a je toho tolik k děkovaní...

Přesto, že ne všechno je tak, jak jsme si kdysi vysnili, jsme svobodní, nemusíme nikoho žádat o svolení, když se chceme sejít či uspořádat koncert, nebojíme se mluvit nahlas ani říci, že jsme křesťané. Můžeme zajet k partnerským sborům do Athens a Ludvigshafenu a oni zase k nám. Nemusíme se ptát, koho smíme příští rok zvolit jako svého faráře. A nemusíme se bát, že se naše děti nedostanou do školy kvůli své víře.

Slyšíte zvony? To přichází Advent! Období radosti a naděje.

Ivana Jenišťová

Narozeniny v prosinci

2. 12.	Milena Benešová	13. 12.	Miroslav Hanák
5. 12.	Zdeňka Marečková	13. 12.	Libuše Šťavíková
9. 12.	Oldřiška Benešová	19. 12.	Marie Rajnohová
11. 12.	Ján Pašmik	20. 12.	Iveta Krausová
11. 12.	Svatava Sedláková	21. 12.	Ing. Václav Dostál
12. 12.	Ludmila Moserová	28. 12.	Alena Stašová
12. 12.	Marta Plášilová	28. 12.	Zdeňka Trávníčková

Informace / aktuality

Člověk člověku člověkem

je název pro výcvik pro všechny, kdo se chtějí stát vnímavějšími a citlivějšími k sobě a ke svému okolí.

Výcvik je akreditován na Ministerstvu práce a sociálních věcí v rámci celoživotního vzdělávání pod názvem Poskytování krizové pomoci lidem zasaženým mimořádnou událostí.

Lektory výcviku jsou: pan Vítězslav Vurst B. Th., předseda nemocničních kaplanů v Praze a paní PhDr. Eva Biedermannová, psychologka v Hasičském záchranném sboru Středočeského kraje. Délka výcviku je 40 hodin, setkání se koná jednou měsíčně

o víkendu (tzn. 4 víkendy - sobota a neděle odpoledne). Cílem výcviku je:

- učit se být vnímavější a citlivější vůči sobě a lidem v našem okolí, které postihla nějaká zlá událost, tragédie, krize

- porozumět tomu, co se děje
- učit se vhodným reakcím při pomoci druhému

- učit se události zpracovat
- osvojit si principy vedení pomáhajícího rozhovoru

- znát své limity při pomoci druhým
Tento kurz - výcvik se uskuteční v našem sboru v roce 2015.

Zájemci, hlase se u Noemi Batlové.

Sborový program v prosinci 2014

01. 12. pondělí	18.30	staršovstvo	
02. 12. úterý	17.05	konfirmační příprava	
	18.00	biblická hodina	
03. 12. středa	18.00	mládež VŠ	
	20.00	Sešlost	
05. 12. pátek	18.00	mládež	
07. 12. neděle	09.00	bohoslužby	2. adventní neděle
09. 12. úterý	17.05	konfirmační příprava	
	18.00	biblická hodina	
10. 12. středa	18.00	Dobrý večer s hudbou	
11. 12. čtvrtek	09.15	Seniorklub	
12. 12. pátek	18.00	mládež	
14. 12. neděle	09.00	bohoslužby	3. adventní neděle
	13.00	bohoslužby	Chválkovice
	14.30	bohoslužby	Hrubá Voda
16. 12. úterý	17.05	konfirmační příprava	
	18.00	biblická hodina	
17. 12. středa	20.00	Sešlost	
18. 12. pátek	18.00	mládež	
20. 12. sobota	15.00	bohoslužby	Dolní Moravice
21. 12. neděle	09.00	bohoslužby	vánoční besídka
25. 12. čtvrtek	09.00	bohoslužby s VP	1. svátek vánoční
26. 12. pátek	09.00	bohoslužby s VP	2. svátek vánoční
28. 12. neděle	09.00	bohoslužby	1. neděle po Vánocích
31. 12. středa	17.00	bohoslužby	poslední den v roce
01. 01. čtvrtek	09.00	bohoslužby s VP	Nový rok
04. 01. neděle	09.00	bohoslužby	2. neděle po Vánocích
05. 01. pondělí	19.00	staršovstvo	
06. 01. úterý			Zjevení Páně
09. 01. pátek	18.00	mládež	

Alianční týden modliteb se bude konat 4. 1. 2015 – 11. 1. 2015.

Kontakty na zástupce sboru:

Farářka Jana Rumlová:	585 223 223	jana.rumlova@evangnet.cz
Kurátor Jan Matějka:	585 436 572	jan.matejka@iol.cz
Pastorační pracovnice Noemi Batlová:	728 289 354	noemi.batlova@gmail.com

Upozornění pro případné dárce: Číslo sborového účtu je 1804603389/0800

Akce KEA Olomouc v prosinci 2014

2. prosince 2014, 18.00 hod.

INTERNÍ KONCERT

Koncertní sál KEA,
Wurmova 13, Olomouc
Účinkují:
studenti a pedagogové KEA

10. prosince 2014, Kostel ČCE,
Blahoslavova 916/1, Olomouc,
začátek v 18.00 hod.

ABONMÁ - B1 „DOBŘÍ VEČER S HUDBOU“

(program s předvánoční tematikou)
Účinkují:
studenti a pedagogové KEA

16. prosince 2014, 18.00 hod.

SVATEBNÍ KOŠILE

Divadlo na cucky,
Wurmova 7, Olomouc

Svatební košile patří mezi ty balady, jejichž ponurá atmosféra je patrná od prvních veršů. Ale i ve tmě je třeba hledat světlo. Brněnský skladatel Miloš Štědroň pomocí své hudby nutí diváka na jedné straně se hluboce zamyslet, a na druhé vnáší do děje jistou pitoresknost. Zasévá do duší lidí pocit, že vše je pouze odrazem našeho úhlu pohledu. Celou koncepci přirozeně doplňují kostýmy výtvarnice Zuzany Rusínové, které nesou nádech dekadentní secese. Zobrazují tak příběh Milé - Panny, která žije ve svém, do minulosti obráceném světě a skrze utrpení se přenesse zpět do reality.

Účinkují studenti konzervatoře
Evangelické akademie, diriguje Pavel
Koňárek, režie Alice Ondřejková.

více informací na <http://konzervatorolomouc-kea.cz/>

Inzerát

Pronájem v Olomouci nebo blízkém okolí:

Petr Sova, výzkumný pracovník v oblasti léčiv pracující v Olomouci – 49 let, svobodný, hledá pronájem - pokoj s příslušenstvím a nejlépe vlastním vchodem, případně malý byt nebo garsonku.

Děkuji za případné nabídky na: - peter.owl@seznam.cz

Podpořme místní referendum

Zastupitelstvo města Olomouce vyhlásilo dne 16. 9. 2014 místní referendum na termín 12. 12. 2014 v době od 14:00 do 22:00 hodin.

Otázka, o níž se bude místní referendum konat:

„Souhlasíte s tím, aby statutární město Olomouc učinilo veškeré kroky vedoucí k zákazu provozování loterií a sázkových her, zejména výherních hracích přístrojů a interaktivních videoloterijních terminálů a jiných obdobných přístrojů uvedených v § 2 písm. e), g), i), j), l), m) a n) a v § 50 odst. 3 zákona o loteriích a jiných podobných hrách, a to na celém svém území?“

Právo hlasovat v místním referendu má každá osoba, která má právo volit do zastupitelstva obce, tj.:

- státní občan ČR, který v den konání referenda (tj. 12. 12. 2014) dosáhl věku nej-

méně 18 let a je v den referenda ve statutárním městě Olomouc přihlášen k trvalému pobytu,

- státní občan členského státu EU, a to za podmínky, že v den konání referenda (tj. 12. 12. 2014) dosáhl věku nejméně 18 let a je v den referenda ve statutárním městě Olomouc přihlášen k trvalému či přechodnému pobytu. Jedná se pouze o občany členských států Evropské unie, kteří splňují podmínky pro přiznání volebního práva. Tito občané, pokud chtějí uplatnit své právo hlasovat v místním referendu, musí požádat o zápis do dodatku stálého seznamu voličů.

Protože i my jsme občané města Olomouce a také nám jistě záleží, aby v našem městě bylo co nejméně heren, zveřejňujeme upozornění na referendum ve sborovém časopise Posel.

Ivana Jenišťová

ADVENTNĚ-VÁNOČNÍ BOHOSLUŽBY

**ve čtvrtek 18. prosince 2014 v 11 hodin
v koncertním sále
Konzervatoře Evangelické akademie,
Wurmova 13, Olomouc.**

**Téma: Proč strojíme
vánoční stromek?**

**Bohoslužby povede spirituál Aleš Wrana.
Všechny srdečně zveme!**

Schůze staršovstva 6. října 2014

Staršovstvo zahájilo písní 544 (Pomoc naše budiž z tebe), úvodní pobožností posloužil br. O. Bláha (J 7, 6): Ježíšův výrok určený učedníkům, totiž „pro vás je stále vhodný čas“, je vlastně imperativ, který je určen i nám a znamená, že ještě není pozdě zapojit se do Božího díla, do přípravy na příchod Božího království. Ještě stále běží „vhodný čas“, určený k tomu, abychom bedlivě zvážili, čemu a kdy budeme věnovat své síly.

Zápis ze zářijové schůze byl schválen bez připomínek.

1. Hostem říjnového staršovstva byl bratr Amos Děkaník, preventista protipožární ochrany, který provedl úřední školení v otázce řešení požárního a dalšího zabezpečení kostela a fary. Nejprve seznámil staršovstvo s bezpečnostními specifiky našich objektů. Konstatoval, že náš kostel z hlediska protipožární ochrany není objektem se zvýšeným nebezpečím, ale zdůraznil, že je třeba bezpodmínečně dodržovat Harmonogram provádění revizí a zkoušek (rozdáno v kopiích všem přítomným) a učinit další potřebné kroky. Ze zhodnocení situace bezprostředně vyplývá potřeba najít a kontaktovat revizního technika s příslušným osvědčením, ustavit požární hlídku a na Výročním sborovém shromáždění uspořádat protipožární školení pro členy sboru. Ve spolupráci s br. P. Sřahelem vypracuje br. A. Děkaník potřebnou dokumentaci a založí předepsanou knihu zpráv. Staršovstvo děkuje br. Děkaníkovi za odborné posouzení objektu a za veškerou pomoc.

2. Zhodnocení uplynulého období

- staršovstvo děkuje s. I. Jenišťovému a spolupracovníkům za zajištění vydávání Posla, provizorium trvá, je třeba dále hle-

dat grafika. Není zatím jisté, zda bude zakoupen potřebný editorský software (cena se pohybuje v řádu desítek tisíců), staršovstvo zvažuje možnost připravovat Posel v méně náročné (a tedy levnější) formě;

- oslava 100. výročí položení základního kamene našeho kostela (28. 9.) je hodnocena jako vydařená – zvláště byl chválen příspěvek br. J. Bartuška a koncert;

- stále se nedaří naplňovat rozpis vaření kávy a čaje po bohoslužbách – br. kurátor J. Matějka apeluje na presbytery, aby se do vaření více zapojovali a podněcovali k aktivitě dalších členy sboru.

3. Harmonogram pro nejbližší období

- bohoslužby: 12. 10. s. farářka J. Rumlová (bohoslužby s připomínkou 600 let od zavedení vysluhování pod obojí způsobou, odpoledne ve 13.00 bohoslužby v domově pro seniory ve Chválkovicích, ve 14.30 pak v Hrubé Vodě; 19. 10. s. farářka J. Rumlová, odpoledne beseda o návštěvě v partnerském sboru v Athens (s. J. Vrajobová) - od vaření polévek se upouští, plánuje se jen vaření kávy; 26. 10. s. farářka J. Rumlová; 2. 11. s. farářka J. Rumlová; 9. 11. s. farářka J. Rumlová, odpoledne ve 13.00 bohoslužby v Domově pro seniory ve Chválkovicích, ve 14.30 pak v Hrubé Vodě;

- na 7. 10. je plánováno zasedání seniorátního výboru a předsednictva konventu, odpadá tedy úterní sborový program;

- 9. 10. (čtvrtek) pojedou s. farářka J. Rumlová do sboru ČCE v Jeseníku (předání sboru), s. N. Batlová bude v Rýmařově, v kanceláři ji zastoupí s. E. Bartušková;

- 11. 10. se v našem sboru bude konat svatba br. A. Talandy a s. I. Vankátové;

- 15. 10. (od 18.00) se bude konat další Dobrý večer s hudbou (duchovní slovo: br. spirituál A. Wrana), poté je (asi od 19.15) plánováno setkání staršovstva se spirituálem (projednání spolupráce);

- 18. 10. se v našich prostorách bude konat kurz pro ordinované presbytery;

- na 8. 11. je do Nového Jičína svolán konvent.

4. Povolávací dokumenty pro br. Jana Lukáše

Podle zprávy br. kurátora J. Matějky je konečná úprava povolávacích dokumentů hotova.

5. Příprava jednání konventu

Staršovstvo diskutovalo nad dokumenty o samofinancování, které jsme obdrželi ze Synodní rady (totéž i ze seniorátu) – jednomyslně se rozhodlo pro variantu H4 (20 %, diakonické pojetí, rychlejší varianta). Staršovstvo též bere na vědomí výzvu k podávání diakonických projektů.

6. Písemná urgence na Státní pozemkový úřad

Týká se vydání nemovitostí v rámci vyrovnání státu s církvemi. Bratr J. Bartušek připravil příslušný dopis – staršovstvo s jeho zněním souhlasí.

7. Příprava volby nového staršovstva

Volební komise bude sestavena na příští, tj. listopadové schůzi. V režii volební komise pak bude otevřena krabice s návrhy. Na prosincové schůzi bude stanoven termín Výročního sborového shromáždění. V Poslu bude včas zveřejněn seznam kandidátů.

8. Hospodářské záležitosti

návrh řešení opravy věžních hodin – hodiny se opožďují, br. J. Bartušek má tip na firmu, která by mohla provést opravu a zařídit automatické seřizování hodin podle signálu z Mnichova;

- oprava zavěšení zvonu – jde o velmi naléhavou opravu, ráhna i mechanismus s ložisky pocházejí z r. 1938 a stávají se nebezpečnými. Také v tomto případě našel br. J. Bartušek vhodnou firmu;

- br. J. Bartušek rovněž zjišťuje možnosti financování oprav z prostředků Magistrátu města Olomouce a Krajského úřadu, obrátil se též na církevního fundraisera – v této souvislosti br. Bartušek doporučuje zahájit jednání o prohlášení našeho kostela za kulturní památku (tento statut by mohl výrazně přispět k lepšímu financování oprav);

- okna – rozhodující je údaj o tom, kolik se doposud na okna vybralo ve sbírce (údaj poskytne br. J. Vraj). Na příští a prosincové schůzi staršovstvo podnikne potřebné kroky a pravděpodobně už v prosinci zahájí výběrové řízení na 3. etapu rekonstrukce oken (tentokrát jde o čtyři okna).

9. Pošta

10. Zpráva o hospodaření sboru v září - k nahlédnutí u br. J. Vraje

11. Různé

- br. B. Gallat informoval přítomné o postupu přípravy na večer u příležitosti 25 let od 17. listopadu 1989 (plánováno na 12. 11. 2014) – historické dokumenty, určené pro výstavku, se budou shromažďovat u br. Gallata;

- s. I. Marková informovala, že zkrátila, přeložila a odeslala texty některých členů sboru, určené pro adventní příručku partnerského sboru v Athens.

Staršovstvo ukončilo svou schůzi ve 22.15 zpěvem písně 225 (Podvečer tvá čeládka) a modlitbou.

Podle zápisu O. Bláhy zpracovala I. Jenišťová

Zpráva ze schůze staršovstva 3. listopadu 2014

Úvodní pobožností posloužila sestra Eva Bartušková.

Hodnocení uplynulého období

- staršovstvo rádo zkonstatovalo, že se vydařila beseda o návštěvě partnerského sboru v Athens;

- koncert Dobrý večer s hudbou byl velmi pěkný, byla pozitivně hodnocena vysoká úroveň všech účinkujících;

- sestra Bartušková oslaví v listopadu významné životní jubileum, s. Batlová a s. farářka jí za celé staršovstvo popřály hodně sil a požehnání, poděkovaly za službu, kterou s. Bartušková pro sbor dělá.

Harmonogram pro nejbližší období

- příští řádná schůze staršovstva se koná 1. 12. 2014 v 18:30

14. 12. odpoledne bohoslužby v domovech seniorů v Chválkovicích a Hrubé Vodě

21. 12. – 4. Adventní neděle – Dětská vánoční besídka

25. 12. – bohoslužby s vysluhováním Večeře Páně

26. 12. – bohoslužby s vysluhováním Večeře Páně

31. 12. – bohoslužby na konec kalendářního roku v 17:00

- 1. 1. 2015 – novoroční bohoslužby s vysluhováním Večeře Páně

10. 12. – středa – od 18:00 – Dobrý večer s hudbou

13. 12. – sobota – od 14:00 – balení balíčků pro seniory

20. 12. – sobota – od 15:00 – bohoslužby v Dolní Moravici

Volba nového faráře – v době konání schůze staršovstvo nemělo k dispozici

vyjádření synodní rady. Termín volby proto zatím nemohl být stanoven.

KEA - nový spirituál KEA br. f. Aleš Wrana – s. Batlová seznámila přítomné o proběhlém rozhovoru části staršovstva po skončení Dobrého večera s hudbou. Br. Wrana se představil, představil také vize své práce na KEA. Pozice spirituála na škole není jednoduchá, studenti ji mnohdy vnímají jako zbytečnou. Br. Wrana se snaží oslovovat mladé studenty a vést je k rozhovoru. Rád by zbudoval místnost, která by sloužila jako kaple. Navrhuje uspořádat některé nedělní bohoslužby v našem kostele v režii KEA. Br. f. Wrana nabízí účast KEA na bohoslužbách – např. doprovod studentů na varhany, případně zapojení dalších hudebníků do bohoslužeb. Staršovstvo tento návrh podporuje a chce být br. f. Wranovi oporou.

Školská rada – s. Konečná informovala staršovstvo o blížícím se konci volebního období Školské rady KEA, která nevykazuje v poslední době žádnou aktivitu. Během listopadu je však plánováno sejití školské rady KEA.

Restituce – Státní pozemkový úřad zaslal sboru šest dohod o vydání zemědělské nemovitosti, sboru jsou vráceny nemovitosti, o které žádal.

Národní pozemkový úřad – zaslal sboru potvrzení přijetí žádosti o zapsání kostela jako kulturní památky.

Volební komise pro volby do nového staršovstva: staršovstvo ustanovilo tyto členy volební komise: br. kurátor Jan Matějka, s. Noemi Batlová, s. Dagmar Konečná, br. Marek Vraj, s. Jana Vraňová. Komise bude postupně informovat

staršovstvo o svém postupu (otevření krabice s návrhy, oslovení kandidátů, ...)

Ludwigshafen – v březnu 2015 se uskuteční v našem partnerském sboru v Ludwigshafenu oslavy k 600. výročí upálení Mistra Jana Husa. Náš sbor byl požádán o spolupráci. S. farářka J. Rumlová a s. I. Marková přispějí do programu svou přednáškou, Zpěvokol (16 zpěváků) nacvičuje pod vedením s. D. Vrajové písně. S. farářka J. Rumlová a s. I. Marková pojedou již ve středu 11. 3., zpěváci pojedou společným autobusem v pátek 13. 3. v poledne. Na nedělních bohoslužbách v Ludwigshafenu bude s. farářka kázat, Zpěvokol bude zpívat. Všichni se budou vracet společně autobusem v neděli 15. 3. Předpokládané náklady za autobus jsou 20 000 Kč.

Staršovstvo odsouhlasilo, že sbor uhradí polovinu cestovného účastníkům návštěvy v partnerském sboru v Ludwigshafenu.

Staršovstvo navrhuje věnovat výtěžek některé nedělní sbírky před plánovanou cestou na podporu úhrady jízdného. Tento záměr bude ohlašován předchozí neděle, aby s případným příspěvkem mohli účastníci bohoslužeb počítat.

Různé

- pozvání s. účetní a br. pokladníka – staršovstvo navrhuje pozvat s. Řezníčkovou a br. J. Vraje na lednové staršovstvo, kdy se bude schvalovat rozpočet na rok 2015.

- podpora pronásledovaných křesťanů v Sýrii, Iráku a Libanonu – synodní rada prosí o dlouhodobou modlitební a materiální podporu zabíjených, týraných a pronásledovaných křesťanů. Doporučuje na ně myslet při přímluvných modlitbách. Vyhlašuje dobrovolnou otevřenou peněžní sbírku na je-

jich podporu. SR hledá ve spolupráci s Eumenickou radou církví, Diakonií a dalšími evropskými církvemi možnosti, jak těmto bratřím a sestrám v Kristu pomoci.

Staršovstvo souhlasí se zařazením přímluvných modliteb za pronásledované křesťany do pořadu bohoslužeb.

Staršovstvo vyhlašuje dobrovolnou listinnou sbírku také v našem sboru, na kterou je možno přispívat na pronásledované syrské, irácké a libanonské křesťany.

Hospodářské věci

WC – staršovstvo souhlasí, aby br. Bohdan Gallat oslovil firmy k vypracování cenové nabídky na rekonstrukci dámských WC. Je potřeba zajistit odvlhčení zdí, nové rozvody, bude vhodné vybudovat pouze přepážky na nožkách, dveře bez prahů, jak je obvyklé v obchodních centrech (pro snadnější úklid). Br. Gallat bude konzultovat zadání zakázky s br. M. Vrajem, br. S'tahelem.

Okna – staršovstvo souhlasí, aby s. farářka kontaktovala firmy Fedor a Vysloužil k vypracování cenové nabídky na rekonstrukci šesti oken v dolních sálech (strana k řece). Bylo by vhodné, aby tyto nabídky měly tříměsíční platnost. Se začátkem rekonstrukce počítáme až v roce 2015.

Zpráva o hospodaření sboru v říjnu 2014 - konkrétní údaje jsou k dispozici u br. pokladníka.

Staršovstvo ukončilo svou schůzi v 21:20 písní EZ 559 (Ó ujmí ruku moji) a modlitbou.

*Dle zápisu A. Gabrielové
zpracovala J. Vrajová*

Dárek je osobní poselství

Dárek je osobní poselství

Říká se, že Vánoce jsou svátky dětské radosti. Dětem přirozeně dělají radost dárky. Někdy ale podlehneme představě, že platí jakási přímá úměra: čím více dávků, tím více radosti. Není tomu ale tak! Dárek není jen ona věc, která se dává a která má hodnotu vyjádřitelnou v penězích. Dárek je především osobní poselství, které říká „mám tě rád“. A něco takového se vlastně ani penězi vyjádřit nedá. V daru - pokud je myšlen upřímně a vskutku jako dárek - dáváme totiž sami sebe. A to je velká, slavná věc, kterou bychom měli o Vánocích zažít.

Ono zas tak moc nezáleží na našich představách

A když se o Vánocích jeden druhému dáváme - měli bychom se dávat pěkně, mile, abych tak řekl v pěkném balení, tj. v pohodě a dobré náladě. Neměli bychom se tedy tím předvánočním shonem a uklízením a vařením a pečením dát zaskočit a utahat. Vždyť ono na tom zase tak strašně moc nezáleží, jestli se zrovna něco nepovedlo podle našich představ, jestli jsme něco nestihli. Zkusme to letos. Je to cennější než umytá podlaha a husa v troubě.

Nestydět se za projev lásky

Je před námi příležitost dát dětem dárek nad dárky. Totiž jistotu, že máme rádi nejen je, ale že se máme navzájem rádi i my dospělí kolem dokola. A není vůbec od věci, když třeba při štědrovečerní večeři vyhradíme chvíli, kdy všichni společně vzpomínáme na ty, kdo nějak patří do okruhu naší lásky, přízně, sympatií, a když děti v tomto vzpomínání mají své významné slovo. Takovýto dárek citové jistoty v rodinném společenství se nikdy neztratí, nezkaží, nezestárne, nezapomene.

Říká se také, že o Vánocích se otevírají lidská srdce. Ano, je tomu tak - co to však znamená? Je to doba, kdy si dospělí

vzájemně projevují více lásky, kdy ji více dávají najevo a nestydí se za ni. Je to také velká příležitost k odpuštění a k usmíření všude tam, kde došlo k nedorozumění a k hořkostem. Víme, že není prospěšné, když nad naším hněvem „zapadá slunce“. To platí sice obecně a každodenně, ale o Vánocích to má svůj zvláštní význam.

Otevřít dětem oči a učit je dělat radost i dalším lidem

Děti toho velice mnoho dostanou. Naskytá se tedy nebyvalá příležitost, aby také mohly více dávat. Aby samy mohly zakoušet radost a uspokojení z toho, že mohou někoho obdarovat a působit radost. Je tu jedinečná příležitost učit děti, jak překonávat své osobní sobectví. Prostě udělat něco dobrého někomu druhému z vděčnosti za to, co jsme sami z lásky a bez zásluhy přijali. Je to příležitost učit děti překonávat nejen sobectví osobní, ale i sobectví rodinné, skupinové, národní - jakékoliv.

I letošní Vánoce mohou být něčím zvláštním, byť se v našem životě opakují už po kolikáté

Ani při všech těch vánočních starostech a radostech, při světle vánočních svíček a dětských očích, bychom neměli na něco zapomínat: o Vánocích slaví křesťané po celém světě narození Ježíše Krista. Tehdy před dvěma tisíci léty vstoupilo do lidských dějin něco zcela zvláštního, vzácného, jedinečného - jako výzva celému lidstvu. I naše letošní Vánoce by měly být něčím vzácným, zvláštním, byť se v našem životě opakují už kdoví po kolikáté.

Zpracováno podle knihy Zdeňka Matějčka

„Co, kdy a jak ve výchově dětí“,

*Nakladatelství Portál,
redakčně upraveno*

Daniel Ženatý na návštěvě u našich přátel v Athens

„Včera jsem byl na dvou přednáškách a na prohlídce nové knihovny a večer jsem odjel do Athens, což je univerzitní město kousek od Atlanty, je zde asi 40 000 studentů. Jsem hostem ve sboru, který má kontakt s naším sborem v Olomouci, bydlím u pana faráře, který zde byl farářem 25 let a nyní je v penzi, v krásném přízemním domě pod velkými listnatými stromy. Je zde stále vedro, bez mráčku, ke 30 stupňům, prý to je jejich obvyklý podzim... Dívám se na internet, že u nás doma je kolem 10 stupňů, to se máte, já už toho vedra mám dost...“

*Daniel Ženatý,
nám. synodního seniora,
farář v Pardubicích*

Více na: <http://pardubice.evangnet.cz/usa>

Neděle seniorů

Neděle 9. listopadu byla věnována našim seniorům. Přivítali jsme s radostí mezi námi i ty, které běžně v neděli na bohoslužbách nevidáme. Sestra farářka si pro nedělní kázání vybrala knihu Kazatel. Pár poznámek z kázání:

Co naplňuje váš život? Máte rádi dobré jídlo? Jste rádi, když vás někdo pozve k obědu? A co vaše oblečení? – Kazatel o naplňování života říká: Vaše šaty ať jsou v každé době bílé. Bílá je barva radosti, celý život ať je radostný. A dále: Ať tvá hlava nepostrádá vonný olej. V novozákonních dobách byl vonný olej drahý, používal se jen o svátcích. Kazatel však říká: Nezanedbávej se, pečuj o sebe! A také – Užívej života

se ženou, kterou sis zamiloval. Berte se vážně, projevujte si náklonnost a něhu. Není nic krásnějšího, než lásku dávat.

Také práce patří k naplnění života. Známe ten krásný pocit po dobře vykonané práci. I nejušednější všednost si zaslouží, aby odrážela radost života.

Není to povrchní? - Bohu se líbí, když nám se život líbí.

Toto téma se opakuje v celé knize Kazatel. Dar Boží.

Poznal jsem, že Bůh náš život dělá krásným. Všechno přichází od něho, i šikovnost, kterou můžeme sloužit druhým. Tak se usmívejte, Bůh všechno učinil v pravý čas. Je svým srdcem u všech příprav lidí. Je všeho dost.

Dvanáct košů zbylo.

V Káni Ježíš zajistil víno a nejlepší na konec. Je to vzkaz pro nás.

Starozákonní Kazatel se snaží říci – Ber svůj život jako dar, měj z něho radost!

Copak Kazatel nezná život?

Knihy Kazatel byla brána jako učebnice moudrosti. Kdo si ji celou přečte, uvidí, že život nezkrášluje. Kazatel píše o všem, i „o dnech v kterých nenalézám zalíbení“. Ale tím se neutápí v rezignaci. Nedá si vzít radost ze života.

I my bychom si mohli stěžovat, ale sytí nás to? Osvěžuje? Vždyť Kazatel zná i nepříjemné stránky života, nezavírá před nimi oči, ví o starostech a námaze. Udělá si čas, aby si vychutnal ty dobré. Právě proto, že každý den je dobrý, abychom si ho vychutnali.

Kdo bere, má i dávat, a kdo si bere dobré, dopřeje i druhým.

Bůh už dávno našel zalíbení v tom díle.

Po bohoslužbách jsme se všichni ještě sešli při milých rozhovorech při kávě a čaji.

Požehnaná neděle!

25. výročí Sametové revoluce v olomouckém sboru

Komponovaný večer na téma Sametová revoluce se konal v našem sboru ve středu 12. listopadu. Jako host vystoupil doc. Rudolf Smahel, katolický kněz a pedagog Cyrilometodějské fakulty Univerzity Palackého Olomouc.

Večer hudbou doprovázela hudební skupina Bohdana Gallata, která zahájila písní „Ať mír dál zůstává s touto krajinou...“ Hosta přivítala sestra farářka Jana Rumlová slovy: „Vítám profesora Cyrilometodějské bohoslovecké fakulty a bratra v Kristu!“

Pak už dostal slovo prof. Rudolf Smahel: „Nejprve vzpomínky, které člověk nezapomíná,“ uvedl první část svého vyprávění. Narodil se a vyrůstal v katolické rodině, jeho otec Rudolf Smahel

byl jedním z nejlepších fotografů. Maturoval na gymnáziu v Olomouci-Hejčíně, v r. 1968, těsně po okupaci Československa odešel studovat do Prahy zahraniční obchod na VŠE. „Bylo to v době, kdy byli studenti ještě plni odhodlání něco dělat s nastalou situací. Na kolejích se pořádala různá setkání s politiky a žurnalisty, debatovalo se, jak dál postupovat v odporu proti okupantům, a v listopadu 1968 byla uspořádána stávká, kde studenti sepsali desatero požadavků. Tady jsem se seznámil s Janem Palachem.“ Jan Palach navštívil Sovětský svaz a po návratu hovořil o bídě a nsvobodě, kterou tam zažil. „Bojím se, že to přijde k nám,“ řekl prý tehdy Jan Palach. V lednu 1969 zaslechl Rudolf

v tramvaji, že se upálil Jan Palach. „Jenda, kamarád!“

Na jaře mu silně zaznělo v duši – Změň svůj život! Dal si přihlášku na teologii do Olomouce, účastnil se různých biblických setkání, až si ho nakonec začala všimnat StB. Když měl být na závěr studií vysvěcen na kněze, úřady vyslovily zákaz, ale tehdejší olomoucký biskup Vrana byl jiného názoru: „Splni všechny podmínky pro vysvěcení,“ zdůvodnil biskup úřadům své rozhodnutí.

Po studiu odešel mimo Olomouc, o víkendech se účastnil duchovních ob-

nov a další konspirační práce. Pak začalo první zatýkání.

Se skupinou katolíků začali s tiskem samizdatu. Až do zatčení se jim podařilo vytisknout 50 titulů, některé i po 300 kusech. Také vyrobili přijímač, naladěný na vlny VB, poslouchali, co říkají proto, aby věděli, kdy proti nim chystají zátah.

Při celostátním zátahu bylo zatčeno asi 70 lidí, šest Olomoučanů bylo 4-6 měsíců ve vyšetřovací vazbě. „Tam jsem nejvíc věřil v Boží pomoc. - Nestarejte se, co budete mluvit.“

Domluvili se, že kdykoli uvidí na obloze souhvězdí Velké medvědice, budou se modlit. „A když bachař otevřel okno na dvůr a na nebi zářily hvězdy, věděli jsme, že se společně modlíme.“

„Každý člověk má právo prožít svou víru a svobodně ji šířit,“ řekl v r. 81 při soudu v Ostravě. Stal se číslem 9488. Rudolf Smahel byl odsouzen na 2 roky natvrdo. Odseděl si je v Kuřimi. Kolem vězení dráty a psi, a vězni často na pokraji sil. Hlad, bití obuškem, zoufalství vězňů. Bylo třeba se bránit negativnímu myšlení. „Ty jeden Huse, půjdeš na oheň,“ říkali mu spoluvězni.

Po podmíněčném propuštění v polovině trestu se vrátil do Olomouce. Pracoval na Bělidlech; vysokozdvizný vozík byl jeho kazatelnou. A deset let tajně studoval program, domluvený mezi českými a německými biskupy. Když pak v r. 85 dostal souhlas a faru, pořád ho někdo

sledoval. „Když mě propouštěli z vězení, předali mi kufr plný dopisů od lidí, kteří se za mne modlili, nesli mě na modlitbách. Jsem Bohu vděčný za to, že byl se mnou,“ dodává Rudolf Smahel.

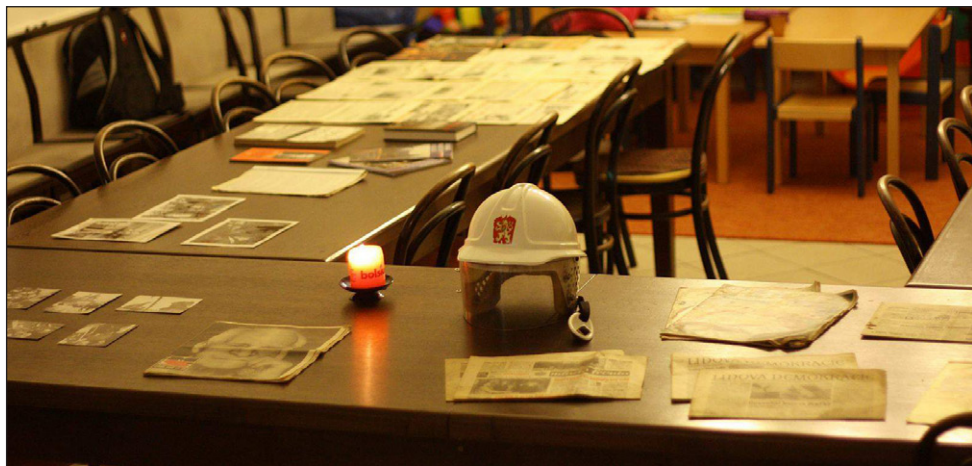
Píseň: Víc než oko spatřit smí...

Druhá část jeho vyprávění se týkala období kolem roku 1989. Když byla svatořečena Anežka Česká, byl farářem v Kvasicích u Kroměříže. „Už v říjnu 1989 mi volal arcibiskup Vaňák, že je třeba připravit katechety. Na kurs se pak přihlásilo 700 lidí!“ KSČ padla, budova OV KSČ byla volná, kurs se tedy konal tam. Do svobodné práce se Rudolf Smahel zapojil ze všech sil. Bývalý politický vězeň to prožíval jako radost a tento pocit má dodnes.

Píseň: Kdo mě z pout mých ven vyvodí...

Třetí část vyprávění. „Když jsem byl propuštěn z vězení, nebyl jsem na tom

zdravotně dobře. Odvezli mne do nemocnice na Hradisko. Chodily za mnou návštěvy a tuto píseň jsme zpívali na nemocniční chodbě,“ vzpomíná Rudolf Smahel. „Ale dál: Nikdy jsem neroznášel - a nebudu – skepsi, negativistické postoje. Křesťan přece přináší naději druhým. Ne rozbor, co se podařilo a co ne. Ale od dnešního večera můžeme říct, že to podstatné - svobodu – máme a je to na nás, co máme ve svém srdci. Často jsem byl nazván idealistou, ale já jdu z podstaty. Hodně se modlím za politiky, aby si uvědomili svou odpovědnost. Bůh je ten, který řídí dějiny, tak mu věřme.“

Zeptali jsme se: Jak hodnotíte sekularizaci společnosti po roce 1989?

Za komunismu jsme pracovali v malých skupinkách, vycházeli jsme ze zážitku v malých společenstvích. Netoužili jsme po velkých kostelech, zůstala nám nezávislost na počtu lidí. Po revoluci se vyvalila z lidí nenávisť a jed, které pěstovali

za komunismu. Skutečností však je, že si lidé nedali vzít víru. Zapomeňme, že jsme 2-3. Radujme se, že můžeme žít v naději, že Pán je vítěz.

iv

ZÁKON KRÁLOVSKÝ PODLE PÍSMÁ

Vzpomínka na olomouckého faráře br. Jana Nohaviciu (1956-1997)

Bratři moji, jestliže věříte v Ježíše Krista, našeho Pána slávy, nesmíte dělat rozdíly mezi lidmi. Do vašeho shromáždění přijde třeba muž se zlatým prstenem, v nádherném oděvu. Přijde také chudák v ošumělých šatech. A vy věnujete svou pozornost tomu v nádherném oděvu a řeknete mu: 'Posad' se na tomto čestném místě', kdežto chudému řeknete: 'Ty postůj támhle, nebo si sedni tady na zem.' Neděláte tím mezi sebou rozdíly a nestali se z vás soudci, kteří posuzují nesprávně? ... Jestliže tedy zachováte královský zákon, jak je napsán v Písmu: 'Milovati budeš bližního svého jako sám sebe', dobře činíte. ... Na Božím soudu není milosrdenství pro toho, kdo neprokázal milosrdenství. Ale milosrdenství vítězí nad soudem. (Jk 2, 1-4.8.13)

I tento oddíl je nabit osvobodivou silou, která vyplývá z jasnosti a konkrétnosti Jakobových slov: „Bratři moji, jestliže věříte v Ježíše Krista, našeho Pána slávy, nesmíte dělat rozdíly mezi lidmi.” Jsou tu zachyceny principy vzájemných vztahů v křesťanském sboru. První, základní zásada je obsažena již v oslovení: „Bratři moji.” Ano, oslovení *bratři a sestry* je od počátku základním a jedinečným oslovením, kterým se oslovovali křesťané. Je to oslovení cudné a skromné. A v tomto bratrském a sesterském vztahu je obsažena stálost a nezrušitelnost. Bratr zůstává mým bratrem a sestra zůstává mou sestrou za

všech okolností. Ať se mi to líbí nebo nelíbí. Toto oslovení ovšem není možno nahradit jiným – když se nám třeba zdá, že je dnes zachváčeno stínem formálnosti. I tu je třeba hodnotu a slávu bratrství a sesterství v Kristu znovu vděčně v plné síle objevit, spíše než chtít stavět společenství sboru třeba na principech přátelství atp. Přátelství je vztah výběrový, vznikající ze svobodné volby a trvající tenkrát, když to obě strany chtějí. Přáteli můžeme být jen několika lidem. Je to jistě krásné. Ve sboru však jsme bratry a sestrami všem, i těm, s nimiž bychom se jinak možná ani nepotkali a nespřátelili. Proto je vztah bratrství a sesterství v Kristu úžasnou spojnicí ve sboru a v církvi i přes hranice sborů a církvi i přes hranice zemí. A jen ti, kdo mají bratry a sestry v Kristu, vědí, jak je právě tento vztah jedinečný a vzácný. Jestliže se oslovujeme *bratři a sestry*, pak to není formalita především proto, že nás Pán Bůh opravdu všechny bez rozdílu přijímá za svoje děti a proto, že jeden je náš Mistr, Kristus. A ti, kdo mají ve svém srdci místo pro vnímavou vděčnost, rádi přitakají: ano, pouto, které i mezi námi při všech našich rozdílech vytvořil a udržuje náš božský bratr Ježíš Kristus, je základem věru vzácného a jedinečného spojenectví.

A Jakub pokračuje: *Jestliže věříte v Ježíše Krista, našeho Pána slávy, nesmíte dělat rozdíly mezi lidmi. Co všechno tato nádherná, jednoduchá vý-*

zva znamená! Nejprve zbavuje všech komplexů a falešných ostychů a maloměšťáckých hierarchií. Před tvář našeho Pána, Ježíše Krista, píše Jakub i nám, se můžete, bratři moji, setkávat i vy jako stejní hříšníci a jako stejně milovaní a přijímaní. Není tu preferovaných ani odstrkovaných. A nikdo ať se do té první ani do té druhé role sám nestaví. Není tu cennějších ani méněcenných. Babička z domova důchodců tu má stejné místo, jako její lékařka. Divoký kluk z nedělní školy stejně jako vysokoškolský profesor. Jestliže opravdu spolu věříte v Pána Ježíše Krista, ať tomu takto doopravdy je, píše apoštol. A možná také právě tím můžete také

někoho i dobře oslovit, třeba takového, kdo přijde do vašeho shromáždění s tím svým zlatým prstenem a v nejvybranějším rouchu. Pokud to není do sebe zahleděný ješita, pokud pocítí, že je srdečně přijat tak, jako všichni ostatní: bez podlézavého obskakování, nýbrž s náležitou slušností a zdvořilostí, jimiž se tu mají vyznačovat opět bez rozdílu všechny vztahy. Možná právě za to bude doopravdy vděčný a možná právě tím bude mile překvapen a osloven. Křesťanské společenství, které nedělá rozdíly mezi lidmi, odráží Ducha našeho Pána Ježíše Krista, který také přijímá všechny bez rozdílu – i hříšníky a celníky k údivu všech samospra-

vedlivých. Pán Ježíš přijímá všechny: ty se zlatými prsteny i bez nich, s lidskou slávou i bez ní, s evangelickým rodokmenem až po toleranční patent i bez tohoto rodokmenu. I s našimi hříchy nás přijímá i s naší bídou a nejistotou, kterou rádi nebo zoufale schováváme za všelijakou reprezentativní masku.

Ale Jakub zásadu nedělat rozdíly mezi lidmi ještě dále rozvíjí a prohlubuje. Nás všechny totiž tato zásada osvobozuje i k tomu, abychom ani sami nechtěli mít žádná mimořádná práva pro sebe. V této zásadě je též ukazatel k osobní skromnosti, k ohleduplnosti a k vděčnosti za to, co každý z nás ve společenství sboru dostáváme. Ve světle této zásady – *nedělat rozdíly mezi lidmi* – se učíme vzdávat svých vlastních preferovaných pozic a mimořádných nároků na čas, respekt, pozornost. A ještě víc: jeden druhého považovat za přednějšího sebe, řečeno s apoštolem Pavlem. V osobní skromnosti, pokorné vděčnosti a všímavé ohleduplnosti je předpoklad toho, abychom uviděli a uznali, že jsou kolem nás lidé potřebnější, jimž máme umět dát přednost. I tento tón zaznívá z Jakubových slov: pravé křesťanské společenství, v němž se nedělají rozdíly mezi lidmi, je společenstvím, v němž jeden druhému umí dávat *přednost*. A také ti, kteří opravdu tu přednost mít mají, jsou tu u Jakuba konkrétně jmenováni. Jen vzpomeňme na závěr první kapitoly: “náboženství čisté a neposkvrněné jest navštěvovati vdovy a sirotky v souženích jejich”

(viz. *Jk 1, 27, bratr farář zde použil znění kralického překladu, pozn. ed.*). Ti mají přednost. A podle dnešního oddílu z 2. kapitoly je jasně dáována přednost *ubohým a chudým*. Vytváří se tu tedy pořadí podle skutečné potřeby, když dokážeme všichni svorně ustupovat od svých vlastních osobních nároků.

A ještě jedna myšlenka nakonec: špatně bychom tuto zásadu – nedělat rozdíly mezi lidmi – pochopili, kdybychom ji vzali jako výzvu k rozbředlé bezbřehosti v názorech, v jednání, v postojích víry. Totiž i tam, kde nechceme a nemáme dělat rozdíly mezi lidmi, jsou potřebné správné zásady a správná měřítka, pod která se máme stavět zase všichni bez rozdílu a podle kterých pak máme měřit stejně všem. A otázka teď zní: jaké je to první a základní měřítko, podle něhož máme měřit ve svém společenství víry? Je to zákon, podle něhož budeme všechny stejně přísně soudit? Nebo jsou to církevní řády a předpisy, podle nichž se dají někdy úspěšně dělat z církve kasárna? Nechceme nesprávně shazovat ani náročnost zákona ani důležitou služebnou funkci církevních předpisů a řádů. Ale ani jedno ani druhé tímto základním měřítkem není. Základním měřítkem je tu podle Jakuba milosrdenství. Vždyť tak to tu čteme doslova: *milosrdenství vítězí nad soudem*. Tedy milosrdenství, láska v akci, je tu nejprve výzvou, abychom také sami milosrdenství prokazovali. Docela ostře a jednoznačně to Jakub vyjadřuje:

Pro toho, kdo neprokázal milosrdenství, píše, není milosrdenství ani na Božím soudu. To je třeba slyšet se vši vážností. Ale ještě dále: tento zřetel k milosrdenství je vposledu odkazem k milosrdenství Božímu. A to je právě i v té naší souvislosti nade vše důležité. Jestliže máme ve svém okruhu, třeba ve svém sboru někoho, na něhož se nedokážeme dívat pěkně, kdo nám pije krev, a proto s ním už nechceme nic mít, zkusme se jedenkrát také právě na tohoto člověka podívat přes milosrdenství Boží, to znamená tak, že si naplno uvědomíme: “Člověče, i tebe má Pán Bůh rád!” Třeba právě toto změnění narušené vztahy a třeba i my sami ještě daleko lépe pochopíme, co obnáší Boží láska a co znamená a co dokáže milosrdenství, které vítězí nad soudem.

Vzpomínkové setkání přátel pana Milana Hořínka

Zemřel první polistopadový primátor Olomouce, Milan Hořínek. Protože i my, Sbor ČCE, jsme součástí města Olomouce, byl to i náš primátor, v době, kdy jsme s nadějí vyšli vstříc životu ve svobodě. Setkání přátel Milana Hořínka bylo „Vzpomínkou a povídáním o komunitě chartistů“, do které Milan Hořínek patřil, stejně jako skupina evangelických farářů. Na pozvání pana prof. Josefa Jařaba, prvního polistopadového rektora UP, byl přednášejícím signatář Charty 77 a farář ČCE v Proseči Pavel Hlaváč.

Připomněl vznik a působení Charty 77 i svá setkání s Milanem Hořínkem a dalšími chartisty. Na závěr řekl: „Když již jednou zde byl citován Jan Ámos Komenský, dovolte, abych vás z tohoto Vzpomínkového setkání propustil slovy jedné z jeho 27 písní,

Pane Bože, prosíme pokorně o tvé milosrdenství, bez něhož se ani my neobejdeme. Dej, ať opravdu můžeme vidět také jeden druhého pohledem tvého milosrdenství.

Tato slova připomínají oddaného služebníka Páně, věrného pastýře našeho olomouckého sboru, bratra faráře Jana Nohavicu. Jeho působení u nás jsem nezažil; ale mnozí z vás starších bratří a sester ano. Toto přes dvacet let staré kázání hluboce promlouvá i do naší dnešní situace. Kéž vám, bratří a sestry, z Boží milosti poslouží k povzbuzení i poučení a kéž je třeba i příležitostí k vděčné vzpomínce na bratra Nohavicu.

Text kázání byl beze změny převzat z brožurky Cestou víry s Jakubem. Pouze jsem upravil odkaz na biblický oddíl.

Alda Zapletal

kteří zpíváme v evangelickém zpěvníku. Je to prosba, Komenského báseň, ale kdo chce, může si ta moudrá a pokorná slova učitele národů a posledního biskupa Českých bratří přivlastnit:

*Ó sešli Ducha svého nám, Bože laskavý,
ať srdce z nás každého k dobrému napraví,
aby se v nás nevloudil duch odporový tobě,
by žádný z nás nebloudil, škodě si sám sobě.*

*Dar rozumu zdravého když nám ráčil dáti,
pomoz ho ke cti tvého jména užívatí.*

*Když pak posléz odvoláš věrné svoje
k sobě, Duch tvůj svatý silíž nás v teskné
smrti mdlobě.*

Vzpomínkové setkání jsme uzavřeli společnou modlitbou Páně, na závěr se rozezněly varhany písní „Blíž k Tobě, Bože můj“.

iv

Milé děti,

Bylo to v roce raz dva? Ne, ne – to dnes se pro nás Ježíš narodil!

Vánoce, Vánoce přicházejí. Kéž by přišly i do rodin a do srdcí lidí. Naše maminka hodně zpívala a nás nikdo nemusel písničky učit, naučili jsme se je od poslechu.

Povím vám o jednom bratrovi, kterého ještě mnozí starší znali. Bratr Badal – uměl zapojit elektriku, opravit televizi, telefon, žehličku, co kdo potřeboval. Vždy byl ochotný každému posloužit. Co odpracoval hodin při opravě střechy a fasády našeho kostela! Ale také zestárl a pomaloučku chodil s hůlkou do parku a nakonec zůstal ležet v nemocnici v Moravském Berouně. Jednou, když jsme tam za ním přijeli, sešli jsme se tam s jeho vnukem. S bratrem jsme zpívali: Důvěřuj se v Pána, Ó ujmí ruku moji a další písně. Chlapec poslouchal a pak se zeptal, jestli umíme „Narodil se Kristus Pán“. Že ho to děda naučil. A tak jsme v létě zpívali

a radovali se, že „nám, nám narodil se.“ Ona se tato píseň zpívá v mnoha sborech a kostelech každým rokem. Už je stará: původ sahá až k roku 1420. Určitě ji znáte. Jistě je jednodušší pustit si do uší sluchátky písničky, hudbu, nebo co právě rádi posloucháte. Ale co se naučíte zpívat, to vám nikdo nevezme. To v paměti zůstane a nikdy nevíte, kdy vás duchovní píseň potěší a ujistí o tom, že vás má Pán Bůh rád. Jen hodně zpívejte! Píseň zahání i mrak i hřímání, kručí-li tě žal...

Jisté je, že nikdo nemůže nikoho donutit ke zpěvu. Jenom snad vděčnost má oči otevřené a z radosti srdce zpívá, až přetéká. Až konečně vyznám: „Tak, jaký jsem, ač nemám nic, však že mi krev tvá kyne vstříc a že mě voláš víc a víc, Beránku Boží, k Tobě jdu!“ Nebo. „Jen Ty sám, Bože náš lidský život v rukou máš, nezřekni se nás!“

Teta Eva

Život církve

Informujte se s předstihem o evropských fondech

Nové programové období 2014-2020 pro rozdělování evropských peněz se pomalu rozbíhá. „Na rok 2015, kdy se mají objevit první výzvy, je proto dobré být již předem připraven. Doporučuji všem zájemcům z řad sborů Českobratrské církve evangelické navštívit webovou stránku Ministerstva pro místní rozvoj, které nabízí přehled nejnovějších informací k programovému období 2014-2020,“ říká fundraiser při Ústřední církevní kanceláři ČCE Petr Bruna.

Na webových stránkách je možné najít popis jednotlivých programů, mezi jinými např. programy Rozvoj venkova nebo Ži-

vatní prostředí. Jsou zde také popsány kroky, které musí žadatel podniknout, od přípravné fáze, psaní projektu, administrativy až po vedení projektu a účetnictví.

„Vhodnou příležitostí k seznámení se s evropskými fondy jsou bezpochyby konference pořádané ministerstvem. Tyto informační semináře vedené zaměstnanci MMR jsou otevřené všem zájemcům a mají jim přiblížit nástrahy a výzvy fondů. Konference jsou bezplatné, stačí se včas registrovat,“ doplňuje Petr Bruna.

e-cirkev.cz

Josef Lada

*17. 12. 1887 - †14. 12. 1957

Josef Lada se narodil v rodině ševce v Hrusicích, odkud také čerpal řadu námětů. Ve 14 letech odešel do Prahy, aby se učil malířem pokojů a divadelních dekorací. V kresbě byl samouk, postupně si vyvinul osobitý styl s typickou silnou linkou a zaoblenými tvary postav. Působil jako karikaturista, ilustrátor, spisovatel. Kromě mnoha pohádek a knih pro děti, které sám napsal, ilustroval především Osudy dobrého vojáka Švejka za světové války a další knihy od Jaroslava Haška, dále Tyrolské elegie, Krále Lávrů a Epigramy od Karla Havlíčka Borovského, Erbenovy a Drdovy pohádky a další. Byl rovněž autorem výprav, scén a kostýmů k divadelním hrám i operám uváděným v Národním divadle. V oblasti výtvarného umění vytvořil asi 400 volných obrazů a okolo 15 tisíc ilustrací. Ladovy ilustrace inspirovaly také českého básníka Jaroslava Seiferta k napsání básnické sbírky Chlapec a hvězdy (1956). Sbíрка je v podstatě malebným slovním doprovodem ke známým malířovým obrázkům.

Vánoce v díle Josefa Lada

Betlém, zima, Vánoce na vsi, zimní zasněžená krajina... Ladovy zimní motivy k Vánocům neodmyslitelně patří. Jsou to většinou Vánoce chudé, naplněné atmosférou sousedské blízkosti, prostoupené zvyky církevního roku, soucitné i veselé. Který malíř umí namalovat obrázky, ze kterých můžeme přímo zaslechnout melodii koled, troubení ponocného a cestou na půlnoční slyšet pod nohama lidí povrzávat zmrzlý sníh... V duchu lidových malířů jsou jeho jesličky zasazeny do typicky české vesnice. Lidé, kteří

se přicházejí Ježíškovi poklonit, jsou oblečeni tak, jak se lidé u nás oblékali před více než sto lety. I krajina kolem je zasněžená, i když víme, že Betlém se nachází v zemi, kde nad hlavou žhne slunce a kolem rostou palmy. Přijímáme však Ladovo Narození v české

vesnici jako by tomu ani jinak nemohlo být. Josef Lada se stal světově proslulým právě svou prostotou a českostí.

Vzpomínky na dětství jakoby malíři s přibývajícými roky krásněly. V době dostatku a nepřeborné nabídky se nám možná zasteskne po hodnotách, které jsou v těch prostých motivech ukryty.

dp

● VDĚČNOSTI

Tento svět je plný podivuhodných věcí. Nejpodivuhodnější je jistě člověk. Každá naše buňka je nesmírně složitý systém, kde probíhají současně tisíce biochemických pochodů, každý orgán je souhrnem tisíců buněk a celý organizmus harmonií orgánů. A lidský mozek souhrou miliard buněk s výkonem větším než nejdokonalejší počítače, které zabírají třeba celý dům.

Být na tomto světě – byt' se nám to může zdát velice krátce – to je věc, za kterou jistě musíme být vděční. Stali jsme se účastníky toho podivuhodného, čím je tento svět.

Uvědomujeme si to zejména při zvláštních chvílích v životě, například při narození dítěte, a není důvod, proč bychom – vedle bolesti - neměli mít vděčnost i ve chvíli, kdy člověk ze života odchází.

Zdá se nám, že jsme tu jen krátce, ale 70 let je ve skutečnosti dlouhá doba. Kolik je to dní, neřku-li hodin a minut! Když jsem to dal spočítat našemu desetiletému vnukovi, zatočila se mu - a přiznám se, že i mně - hlava. A každá z nich je přece plná prožívání. A většinou, příznějme si, pěkného.

Ale ne všechny chvíle jsou pěkné. Mnoho z těch dní a hodin jsou také naplněny věcmi těžkými, ztrátami, obavami a třeba i fyzickou bolestí. A tak i proto jsme nakonec vděční, že tu nejsme věčně. Jsme součástí světa, ale nejsme z kamene, který beze změny, ale i bez života vydrží tisíci-

letí, jsme z živých tkání, jsme součástí těch nejkřehčích, nejzranitelnějších, ale také nejpodivuhodnějších věcí tohoto světa.

Paní Michaela D. působila dojmem, že svůj život už v jakémsi pro nás trochu tajemném smyslu uzavřela. Byla vždycky slušná, ale málo sdílná. Takovýto odchod, jako odchod paní Michaely D., je nám tak příležitostí k tomu, abychom si uvědomili vděčnost za to, že naše tělo zatím funguje a my nemusíme procházet tolika těžkostmi jako ona. Může nám to dodat i odvahy vzhledem k budoucnosti: jestli něco těžkého přijde, a ona měla ty poslední roky těžké, i to se dá důstojně unést.

My, kteří věříme, že tento svět tu není náhodou, že ani my tu nejsme náhodou a bez určitého úkolu od toho, kdo svět stvořil, a věříme-li, že Stvořitel, ne že by nás vyčlenil ze zákonů, kterým podléhá tento svět, ale dal nám důkaz své osobní lásky k nám, ke každému z nás, pak můžeme být ještě jiným, docela zvláštním způsobem vděční za život, jaký byl i s jeho bolestmi, protože věříme, že se smrtí náš život, ani život kohokoliv z lidí, neztratil, že v myslí Stvořitele zůstává. V jeho myslí a Jeho lásce zůstává navěky.

*Z knížky Jana Davida
Slovičko nakonec – vydala Diakonie
Vsetín 2014*

Adrian Mikolášek
Těším se na Vánoce

Těším se na Vánoce
a chci se radovat.
Ale z čeho?
Když z Boha svého
neumím radost brát
vesele v celém roce?

Těším se na Vánoce
a chci se radovat
z Boha svého.
Tak, abych z Něho
mohl svou radost brát
vesele v celém roce.

Pavel Janošík
PROSINEC

Pavučina vzpomínek opět láká
postavit s dětmi opět sněhuláka
znovu po létech či po roce
jsou Vánoce, jsou Vánoce

Za okny zpívá meluzína
cvičí prostná jako kolombína
věrná své zimní záruce
jsou Vánoce, jsou Vánoce

Jiskřivě mrzne na zápraží
ptáci se přesto létat snaží
a vločka sněhu taje na ruce
jsou Vánoce, jsou Vánoce

Neseme váhu všech svých hříchů
že složíme u jeslí i svou pýchu
to stokrát klademe si na srdce
jsou Vánoce, jsou Vánoce

Do rytmu koled a vánočních písní
vkládáme svých životů ovoce
i duše se k jeslím ráda tísň
jsou Vánoce, jsou Vánoce

měsíčník sboru Českobratrské církve evangelické v Olomouci

posel
2014- XV. ročník

Redakční kruh:

Jana Rumlová, Ivana Jenišťová, Jana Vrajová,
Dagmar Pojslová, Noemi Batlová, Petr Marek.

Email: pirniki1@gmail.com

Grafická úprava a zlom: Denisa Halašová

Tisk: Miroslav Ryšavý

Za všechny chyby v tomto čísle se omlouváme.

Uzávěrka tohoto čísla: 22. 11. 2014

Vyšlo: 30. 11. 2014

Uzávěrka příštího čísla: 22. 12. 2014

Vydává sbor Českobratrské církve evangelické
v Olomouci vlastním nákladem jako svůj
vnitrosborový bulletin. Příspěvky, ohlasy,
připomínky posílejte na adresu redakce:

Blahoslavova 1, 779 00 Olomouc,
nebo e-mail: olomouc@evangnet.cz

<http://www.olomouc.evangnet.cz>